

Bánfalvi Samu

ALEKSZEJ NAVALNIJ HALÁLHÍRÉRE

Nincs hely, nincs repedés, nincs az a deszkarés –
hogy lehetne levegőt venni ebben a történetben?
Közvetlen telefonbeszélgetés az FSZB rezignált *elintézőjével* –
én nem így képzeltem a történelmet. Nem volna szabad
hallani ezt a korán keléstől felzavart,
fátyolos férfihangot. A színházi csöndbe belemar a sűgő böfögése.
Csak beszélted volna túl a helyzeted.
Lettél volna egy kicsit is ügyetlen.
Megengedő: velem. Zárt kompozíció,
elvakítja a szemet a tragikum sűrűszövése,
a mártíromság homogenitása. Mert ilyen győzelem ez:
a kálvária színpadi rakodófiúi
egyszerűségükben, esetlenségükben
merülnek az örökérvény formalinjába.
Zászlónk egy patyolattiszta alsógatya!
Hősünk vagy, Legnagyobb Telefonbetyár!
De kellék leszel te is.
Kérlelhetetlen orosz nacionalista,
aki jellé nyomorítottatta magát, mert
csak a jelről hullik le minden más jelentés.
És elfoglalják kijelölt helyük a puhaleptű Pilátusok.
Körbe-körbe a végső keringési pályán.

Parnasszus, 2024/4.